

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN
GOUVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION
GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

[C – 2004/35142]

Departement Leefmilieu en Infrastructuur

10 DECEMBER 2003. — Omzendbrief LNW/B&G/01 inzake bebossing van landbouwgronden en de criteria te hanteren bij de adviesverlening door de afdeling Natuur, de afdeling Land, de administratie Land- en Tuinbouw (ALT), het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (IBW) en de afdeling Bos & Groen

Betreft :

Bebossing van landbouwgronden : Besluit van de Vlaamse regering van 28 maart 2003 betreffende de subsidiëring van de bebossing van landbouwgronden ter uitvoering van de Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en instelling van een aantal verordeningen.

Criteria te hanteren bij de adviesverlening door de afdeling Natuur, de afdeling Land, de Administratie Land- en Tuinbouw (ALT), het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (IBW) en de afdeling Bos & Groen.

1. Doelstelling :

In 1992 werd vanuit het Europese landbouwbeleid Verordening (EG) nr. 2080/92 inzake bebossing van landbouwgronden uitgevaardigd, gericht op een omschakeling en verbreding van de economische dragers binnen de landbouw. Eind 1996 werd ter uitvoering van deze verordening een Vlaamse subsidieregeling voor bebossing van landbouwgronden van kracht. In 1999 werd de bestaande verordening echter vervangen door de nieuwe Verordening (EG) nr. 1257/99 inzake plattelandsontwikkeling. Hierin stelt de Raad van de EU dat bosbouw een integrerend deel uitmaakt van de plattelandsontwikkeling en dat bosbouwmaatregelen bijgevolg in de steunregeling voor plattelandsontwikkeling kunnen worden opgenomen.

Ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1257/99 werd een Vlaams Programma voor Plattelandsontwikkeling (PDPO) uitgewerkt, waarin een volledig bosbouwhoofdstuk werd opgenomen. De steun voor bosbouw, gericht op een betere functionalisering van bossen, draagt immers bij tot de instandhouding en de ontwikkeling van de economische, ecologische en maatschappelijke functies van bossen in plattelandsgebieden. Dit bosbouwhoofdstuk bevat onder meer de bijgestuurde steunmaatregel voor bebossing van landbouwgronden, naast eerder structurele maatregelen inzake het oprichten van bosgroepen en het nastreven van duurzaam bosbeheer.

Deze maatregel rond bossen van landbouwgronden is tevens bijzonder belangrijk uit het oogpunt van bodemgebruik, het verminderen van milieudruk en het vergroten van het aanbod van bosproducten. Bosuitbreiding beantwoordt aan een maatschappelijke behoefte, op voorwaarde dat ze ingepast wordt in de ruimtelijke ordening en dat er rekening gehouden wordt met de bescherming van aanwezige natuurwaarden of landschappelijke waarden en met het behoud van de agrarische structuur.

Om deze maatregel voor bebossing van landbouwgronden ten uitvoer te brengen werd op 28 maart 2003 een nieuw Vlaams besluit goedgekeurd : besluit van de Vlaamse regering betreffende de subsidiëring van de bebossing van landbouwgronden ter uitvoering van Verordening (EG) 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en instelling van een aantal verordeningen.

Het opstellen van criteria voor de adviesverlening door de afdeling Natuur, de afdeling Land, de administratie Land- en Tuinbouw, het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer en de afdeling Bos & Groen heeft als doel enerzijds zicht te krijgen op het beleidsmatige aspect over de mogelijkheid tot bebossing en anderzijds duidelijkheid te creëren voor de burger. Iemand die een aanvraag tot subsidie voor bebossing wil indienen moet aan de criteria op voorhand kunnen inschatten of zijn aanvraag in aanmerking komt of niet. Op die manier wordt heel wat overbodig en ontmoedigend werk vermeden.

Het doel van de omzendbrief met de criteria is tevens te bevorderen dat de ingediende aanvragen (zorgvuldig ingevuld en na kennisname van de geldende criteria) voor het grootste deel uiteindelijk gunstig geadviseerd kunnen worden.

Alle adviezen worden verleend door de bevoegde ambtenaren van de provinciale buitendiensten van de afdeling in kwestie, tenzij andere afspraken werden gemaakt tussen de betreffende afdelingen.

De adviezen worden verleend binnen de dertig dagen na ontvangst van de adviesaanvraag.

2. Advies afdeling Natuur :

a) Wettelijk kader :

— decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

artikel 13 : vergunning voor wijzigen van vegetatie of van kleine landschapselementen

artikel 14 : zorgplicht

artikel 16 : overheid moet bijvoorbeeld in het kader van vergunningsprocedure ervoor zorgen dat geen vermijdbare schade aan natuur kan ontstaan

artikel 25 : verboden activiteiten in VEN en mogelijkheid tot ontheffing

artikel 26bis : overheid mag geen toestemming of vergunning verlenen voor een activiteit die onvermijdbare en onherstelbare schade aan natuur kan veroorzaken

artikel 36ter : passende beoordeling van activiteiten is nodig in speciale beschermingszones en advies van de afdeling natuur is vereist als er geen milieueffectrapportage werd uitgevoerd

— besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

artikelen 7 en 9 : wijzigen van kleine landschapselementen en vegetaties

— Bosdecreet van 13 juni 1990

artikel 87 : voorafgaand advies inwinnen van de administratie, bevoegd voor het natuurbehoud

— besluit van de Vlaamse regering van 28 maart 2003 betreffende de subsidiëring van de bebossing van landbouwgronden ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en instelling van een aantal verordeningen

artikel 4, 3°, 4° : bebossing mag niet in strijd zijn met de bepalingen van een goedgekeurd natuurrichtplan of met de bepalingen van de Vogelrichtlijn en de Habitatrichtlijn

artikel 8, § 3, 12°, a : de wettelijk vereiste vergunningen en adviezen moeten bij het aanvraagformulier gevoegd worden

b) Advies noodzakelijk in de volgende gevallen :

Om de bestaande natuurwaarden niet in het gedrang te brengen, gelden de volgende bepalingen.

Volgens artikel 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, is het wijzigen van de volgende kleine landschapselementen en vegetaties verboden :

1. holle wegen;
2. graften;
3. bronnen;
4. historisch permanent grasland en poelen, gelegen in groengebieden, parkgebieden, buffergebieden en bosgebieden, voor typering zie bijlage IV van het voormelde besluit;
5. vennen en heiden;
6. moerassen en waterrijke gebieden, voor typering zie bijlage V van het voormelde besluit;
7. duinvegetaties.

Bebossingen die dergelijke wijzigingen met zich meebrengen, zijn dus verboden. Het verbod geldt niet als uitdrukkelijk voldaan is aan de zorgplicht, opgelegd door artikel 14 van het decreet van 21 oktober 1997, en als de bebossing geregeld is in een beheerplan, goedgekeurd met toepassing van het Bosdecreet van 13 juni 1990.

De Vlaamse minister, bevoegd voor het Natuurbehoud, kan na advies van de afdeling Natuur bij gemotiveerd besluit individuele afwijkingen toestaan op deze verbodsbepalingen, mits de aanvrager de zorgplicht naleeft, opgelegd door artikel 14 van het decreet van 21 oktober 1997. De aanvrager is dus verplicht om alle maatregelen te nemen die redelijkerwijze van hem kunnen worden gevergd om de vernietiging of de schade te voorkomen, te beperken of, indien niet mogelijk, te herstellen. De aanvrager van een afwijkingaanvraag moet compenserende maatregelen voor natuurherstel en -ontwikkeling voorstellen waarvoor hij garanties kan geven via een derde.

Volgens artikel 25, § 3, 2°, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu geldt in de GEN en GENO onder meer het volgende voorschrift : het is verboden de vegetatie te wijzigen, met inbegrip van meerjarige cultuurgewassen of van kleine landschapselementen, tenzij de wijziging vastgelegd is in een goedgekeurd beheerplan conform het Bosdecreet.

Bebossingen in zones die aangegeven werden als VEN-gebied (GEN of GENO) zijn dus verboden, tenzij ze in overeenstemming zijn met de bepalingen van een goedgekeurd natuurrichtplan, of tenzij de bebossingen vastgelegd zijn in een goedgekeurd beheerplan conform het Bosdecreet, of tenzij er toestemming is verleend om van het verbod af te wijken. Een aanvraag tot ontheffing van de verbodsbepalingen wordt ingediend bij de afdeling Natuur.

Volgens artikel 9 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, kan het wijzigen van de vegetatie of het geheel of gedeeltelijk wijzigen van kleine landschapselementen of de vegetatie ervan, als dat niet verboden is, in bepaalde omstandigheden afhankelijk worden gemaakt van een vergunning. Die vergunning is nodig wanneer men grond wil bebossen die ligt in een van de volgende gebieden :

1. de groengebieden, de parkgebieden, de buffergebieden, de bosgebieden, de natuurontwikkelingsgebieden, de valleigebieden, de brongebieden, de agrarische gebieden met ecologisch belang of ecologische waarde, de agrarische gebieden met bijzondere waarde en de met al deze gebieden vergelijkbare bestemmingsgebieden, aangegeven op de plannen van aanleg of de ruimtelijke uitvoeringsplannen die van kracht zijn in de ruimtelijke ordening;
2. de beschermde duingebieden, aangewezen krachtens artikel 52 van de wet van 12 juli 1973, gevoegd bij het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen;
3. de gebieden, afgebakend volgens of ter uitvoering van internationale overeenkomsten of verdragen betreffende het natuurbehoud of van akten betreffende het natuurbehoud, met inbegrip van Europese richtlijnen, vastgesteld op grond van internationale verdragen.

Om een perceel met cultuurgewassen te bebossen is er geen vergunning vereist.

Om de vergunning te verlenen wordt advies gevraagd aan de afdeling Natuur.

Volgens artikel 13, § 5, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu is in alle agrarische gebieden een vergunning vereist voor het geheel of gedeeltelijk wijzigen van kleine landschapselementen of de vegetatie ervan. De procedure is dezelfde als voor natuurvergunningaanvragen, beschreven in het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

Volgens artikel 87 van het Bosdecreet is het advies van de afdeling Natuur noodzakelijk bij beplanting van gronden door privé-personen, als de percelen gelegen zijn in :

- natuurgebied, al dan niet met wetenschappelijke waarde;
- agrarisch gebied met bijzondere waarde;
- agrarische gebied met ecologische belang;
- vallei- of brongebied;
- natuurontwikkelingsgebied;
- VEN-gebied;
- Vogelrichtlijngebied;
- Ramsargebied;
- Habitatrichtlijngebied.

c) Criteria :

Als bebossing niet verboden is en er een vergunning of advies verleend moet worden, of bij de beoordeling van een aanvraag tot ontheffing van verbodsbepalingen, zal de buitendienst van de afdeling Natuur in zijn beoordeling nagaan of de bebossing de bescherming van natuurwaarden niet in het gedrang brengt.

Het advies zal gunstig zijn als de activiteit geen onvermijdbare en onherstelbare schade veroorzaakt en als voldaan wordt aan de geldende code van goede natuurpraktijk. In speciale beschermingszones (Vogelrichtlijn- of Habitatrichtlijngebied) zal erop gelet worden dat de bebossing geen betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone veroorzaakt.

3. Advies afdeling Land :

a) Wettelijk kader :

Bosdecreet van 13 juni 1990

artikel 87 : voor beplanting van gronden door privé-personen in agrarisch gebied is het advies van een ingenieur van de afdeling Land vereist

besluit van de Vlaamse regering betreffende de subsidiëring van de bebossing van landbouwgronden ter uitvoering van Verordening (EG) 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en instelling van een aantal verordeningen

artikel 8, § 3, 12°, a : de wettelijk vereiste vergunningen en adviezen moeten bij het aanvraagformulier gevoegd worden

b) Advies noodzakelijk in de volgende gevallen :

beplanting van gronden door privé-personen in agrarisch gebied in de ruime zin volgens de geldende plannen van aanleg of de ruimtelijke uitvoeringsplannen

c) Criteria :

1. Bos dat aansluit bij bestaand bos (conform artikel 3 van het Bosdecreet) met een minimum oppervlakte van 1 ha

In de regel wordt hier een gunstig advies verleend.

De adviesverlenende ambtenaar beschikt echter over een appreciatiebevoegdheid om in geval van goede landbouwgronden die gelegen zijn binnen de draineringsklassen *b*, *c* en *d* af te wijken van deze algemene regel.

2. Bos dat niet aansluit bij bestaand bos van minstens 1 ha

In de regel wordt hier een gunstig advies verleend voor :

gronden die voor bebossing van landbouwgronden als marginale landbouwgronden beschouwd worden (zie tabel bijlage I);

gronden die in het kader van een structuurplan van ruilverkaveling, een landinrichtings- of een natuurinrichtingsproject geheel of gedeeltelijk aangewezen zijn voor bebossing.;

gronden met erosiegevaar (bijvoorbeeld hellinggronden, winderosie);

geïsoleerde of strookvormige percelen die moeilijk integreerbaar zijn in een gangbare landbouwbedrijfsvoering. Strookvormige bebossing moet over een breedte van minstens 10 meter effectief bebost worden. Voorbeelden hiervan zijn een smal perceel dat aan verschillende zijden begrensd is door een landbouwweg, een waterloop, een spoorweg, andere infrastructuur of een fysieke hindernis waarbinnen geen cirkel met een straal van 75 meter beschreven kan worden;

strookvormige bebossing op schouders van taluds en holle wegen (minimumbreedte 10 meter en maximumbreedte 30 meter).

3. Aanvullende mogelijkheden voor bebossing : de adviesverlenende ambtenaar kan krachtens zijn appreciatiebevoegdheid elke individuele aanvraag beoordelen, bijvoorbeeld :

gronden in grotere gebiedseenheden waar een combinatie van reliëf en afwisselende bodemseries leidt tot een marginale landbouwgeschiktheid;

strookvormige bebossing als schermbos langs waterlopen (minimumbreedte 10 meter) ter voorkoming van instroming door slibdeeltjes, meststoffen en biociden;

bebossing in een groot aaneengesloten blok, die de landbouwstructuren niet aantast (bijvoorbeeld : bebossing door meerdere eigenaars/pachters samen, bebossing in agrarisch gebied dat reeds sterk aangetast is door zonevreemde bebouwing);

bebossingsprojecten die bosinbreiding in gebieden met verspreide bebossing bewerkstelligen.

4. Advies Administratie Land- en Tuinbouw :

a) Wettelijk kader :

— besluit van de Vlaamse regering van 28 maart 2003 betreffende de subsidiëring van de bebossing van landbouwgronden ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en instelling van een aantal verordeningen

artikel 7, § 4 : recht op premie vervalt als er geen extra inlichtingen of bewijsstukken verschaft worden op verzoek van het Bosbeheer of de ALT

artikel 8, § 3, 3° : de nodige bewijsstukken voorleggen om te bewijzen dat men voldoet aan de definitie van landbouwer

artikel 8, § 3, 12° : ALT gaat na of de pachter of de landbouwer aanspraak kan maken op inkomenssteun

b) Advies noodzakelijk in de volgende gevallen :

Het advies van de administratie Land- en Tuinbouw moet aangevraagd worden ter controle van de volgende aspecten :

1. Correcte toepassing van de pachtwet

De toepassing van de pachtwet wordt gecontroleerd. Als de pacht van de percelen in kwestie door de verpachter de laatste negen jaar, te rekenen vanaf de aanvraagdatum van de subsidie, werd opgezegd om andere redenen dan die welk vermeld worden in artikel 6 van de pachtwet of als hiertoe door de eigenaar een procedure werd ingezet.

2. Statuut van landbouwer

Als de aanvraag wordt ingediend door een landbouwer, wordt door de ALT nagegaan of de landbouwer het statuut van landbouwer heeft.

3. De overeenstemming met de doelstellingen van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF)

Als de te bebossen grond geheel of gedeeltelijk deel uitmaakt van een verbeteringsplan of een bedrijfsovername van een aangevraagd of goedgekeurd VLIF-dossier, zal de ALT nagaan of de te bebossen oppervlakte een grondige wijziging betekent van de landbouwexploitatie.

c) Criteria :

1. Correcte toepassing van de pachtwet

De ALT zal negatief advies verlenen voor bebossing :

als de eigenaar de pacht de laatste negen jaar heeft opgezegd, met als verantwoording opzeg voor eigen gebruik (1);

als een procedure voor het opzeggen van de pachter loopt en de aanvrager anticipeert op de feiten door de vergunning aan te vragen voor de uitspraak van de rechtbank.

2. Statuut van landbouwer

De ALT beschouwt een aanvrager als landbouwer als de aanvrager voldoet aan de definitie van landbouwer (*). Om dat na te gaan, moet de aanvrager een afschrift van de belastingaangifte en het aanslagbiljet voor het jaar dat twee jaar voorafgaat aan het jaar van aanvraag bij het aanvraagformulier voegen.

De afdeling Bos en Groen bezorgt de betreffende buitendienst van ALT, gedurende de volledige looptijd van subsidiëring van de landbouwer, jaarlijks een kopie van het aanslagbiljet en de belastingaangifte van de landbouwers die de subsidie bebossing aangevraagd hebben.

Het betreft hier geen advies voor het al dan niet toekennen van de subsidie. Doordat de aanvrager voldoet aan het statuut van landbouwer, krijgt hij wel recht op een hogere inkomenscompensatie.

Een landbouwer die een pensioen ontvangt, is geen landbouwer volgens de definitie van het besluit, zelfs niet als hij 35 % van zijn totale inkomen uit land- of tuinbouwactiviteiten haalt (*).

(*)

De VLIF-regelgeving dient als basis om te bepalen wie in aanmerking komt voor de hogere vergoeding bij bebossing.

— artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 2000 definieert de personen die recht hebben op steun als volgt :

de landbouwer : de persoon die een land- of tuinbouwbedrijf exploiteert met een arbeidsbehoefte van minimaal 0,5 en maximaal 10 volle arbeidskrachten (VAK) per bedrijfsleider. De landbouwer kan zowel een natuurlijke persoon als een rechtspersoon zijn. De natuurlijke persoon of de beheerende vennoot, zaakvoerder, bestuurder of afgevaardigdebestuurder van de rechtspersoon moet minstens 50 % van zijn totale arbeidsduur besteden aan de werkzaamheden op het land- of tuinbouwbedrijf en minstens 35 % van zijn totale inkomen uit die activiteit halen. »

— Omzendbrief 28 a over de praktische toepassing van de regelgeving bepaalt bovendien wat volgt :

« De voorwaarde inzake de besteding van de arbeidsduur houdt praktisch in dat enkel personen die niet meer dan een halftijdse betrekking als loontrekkende buiten de landbouw hebben, steun kunnen verkrijgen.

De voorwaarde inzake inkomsten houdt praktisch in dat enkel steun verkregen kan worden wanneer het belastbaar netto-inkomen van de land- of tuinbouwactiviteiten (zoals weergegeven op het aanslagbiljet) minstens 35 % van het totale netto-inkomen bedraagt. »

Op basis van deze bepalingen worden personen die naast hun activiteiten op hun land- of tuinbouwbedrijf een voltijdse andere bezigheid hebben en bij wie dat blijkt uit hun statuut, uitgesloten van de VLIF-steun.

In deze context is gepensioneerd zijn altijd beschouwd geweest als een voltijdse bezigheid en werden gepensioneerden uitgesloten van de steun.

Personen die de pensioengerechtigde leeftijd bereikt hebben, maar niet op pensioen gaan, kunnen onder de algemene voorwaarden VLIF-steun verkrijgen en kunnen dus ook de hogere bebossingsvergoeding verkrijgen.

3. De overeenstemming met de doelstellingen van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF)

De ALT zal een negatief advies verlenen als de bebossing meer dan 5 ha of meer dan 10 % van de oppervlakte inneemt die in aanmerking kwam voor het verbeteringsplan of de bedrijfsovername. Een uitzondering hierop vormen de bedrijfsgronden die door hun aard of ligging een dermate marginaal karakter hebben dat ze slechts van ondergeschikt belang zijn voor de rentabiliteit van het bedrijf.

5. Advies Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (IBW) :

a) Wettelijk kader :

— besluit van de Vlaamse regering van 28 maart 2003 betreffende de subsidiëring van de bebossing van landbouwgronden ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en instelling van een aantal verordeningen

artikel 6, § 1, 1° : advies IBW vereist voor olm en wilg

artikel 6, § 1, 2°, 4° : advies IBW vereist voor bepaalde soorten, gebruikt in onderetage, mantelstruweel en brandsingel

artikel 6, § 3 : supplement voor beplanting met aanbevolen herkomsten (lijst afkomstig van IBW)

b) Advies noodzakelijk in de volgende gevallen :

Het advies van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer wordt aangevraagd in de volgende gevallen :

1. bebossing met wilg (*Salix* sp.);

2. bebossing met olm (*Ulmus* sp.);

3. bebossing in de onderetage, het mantelstruweel of de brandsingel met kardinaalsmuts (*Euonymus europaeus*), rode kornoelje (*Cornus sanguinea*), vogelkers (*Prunus padus*), Spaanse aak (*Acer campestre*), meidoorn (*Crataegus* sp.), sleedoorn (*Prunus spinosa*), wilde rozen (*Rosa* spp.), hulst (*Ilex aquifolium*), wegedoorn (*Rhamnus catharticus*), duindoorn (*Hippophae rhamnoides*), wilde appel (*Malus sylvestris*), wilde peer (*Pyrus pyrastris*), mispel (*Mespilus germanica*), taxus (*Taxus baccata*), jeneverbess (*Juniperus communis*), wilg (*Salix* sp.), olm (*Ulmus* sp.).

c) Criteria :

1. Bebossing met wilg (*Salix* sp.)

Boomvormende wilgen (*Salix alba* : schietwilg, *Salix fragilis* : kraakwilg en hun hybriden, *Salix x rubens*) kunnen gevoelig zijn voor de watermerkziekte (*Brenneria salicis*). Tot op heden werd nog geen betrouwbare test gevonden om resistentie op te sporen.

Het gebruik van plantmateriaal, afkomstig uit handelskwekerijen, is niet gewenst. De verhandelde klonen zijn immers doorgaans Nederlandse klonen, waarvan geweten is dat ze gevoelig zijn voor de watermerkziekte.

Daarom wordt voor de aanplanting van boomvormende wilgen geadviseerd om poten te gebruiken van verschillende knotwilgen uit de omgeving. Dit biedt het voordeel dat op basis van de kruinconditie van de knobomen al een beoordeling gemaakt kan worden naar gezondheid, vorm en groei­kracht. Door gebruik te maken van poten uit meerdere knobomenrijen verkrijgt men ook een multiklonale aanplant. De kans op massale aantasting door de watermerkziekte van zulke aanplanting is veel geringer dan bij een monoklonale aanplanting.

Als plantafstand wordt een verband van 8 meter bij 8 meter aanbevolen. Eventueel kan een dichter plantverband overwogen worden (4 meter bij 4 meter) met een latere dunning. Bescherming tegen wildschade (konijnen, reeën) is wenselijk.

2. Bebossing met olm (*Ulmus* sp.)

Massale aanplant van olm is vanwege de gevoeligheid voor de olmen­ziekte (D.E.D. of Dutch Elm Disease; *Ceratocystis ulmi* novo species) niet aan te bevelen. Enkel als houtproductie niet wordt nagestreefd en als het om beperkte aantallen gaat (ongeveer tien bomen per hectare) kan een gunstig advies door het IBW worden gegeven. Het eventueel optreden van de olmen­ziekte kan dan beschouwd worden als een natuurlijk verschijnsel dat weinig of geen nadelige invloed zal hebben op de verdere ontwikkeling van het bos. De olmen zullen bijdragen tot de opbouw van een divers, structuurrijk bos en zullen een goede humusvorming bevorderen.

In elk geval moeten de bepalingen van het koninklijk besluit van 19 november 1987 (artikel 58 en artikel 59) strikt worden toegepast en eventueel worden opgenomen in het beheerplan. Dit koninklijk besluit bepaalt dat olmen die door de olmen­ziekte aangetast zijn, zowel solitair als in bosverband, door de verantwoordelijke gekapt en ontschorst of verbrand moeten worden of moeten worden behandeld volgens de richtlijnen van de Dienst Controle van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen.

Bij het IBW kan ook informatie ingewonnen worden over de beschikbaarheid van mogelijk resistente variëteiten. Er worden momenteel in Duitsland en Nederland zogenaamde resista-variëteiten in de handel gebracht. Er is echter weinig bekend over hun eigenschappen als bosboom (windresistentie, vorm, groei­kracht) Eigenaars die deze resista-olmen of andere nieuwe selecties willen uittesten, kunnen hiervoor contact opnemen met het IBW.

3. Bebossing in de onderetage, het mantelstruweel of de brandsingel met kardinaalsmuts (*Euonymus europaeus*), rode kornoelje (*Cornus sanguinea*), vogelkers (*Prunus padus*), Spaanse aak (*Acer campestre*), meidoorn (*Crataegus* sp.), sleedoorn (*Prunus spinosa*), wilde rozen (*Rosa* spp.), hulst (*Ilex aquifolium*), wegedoorn (*Rhamnus catharticus*), duindoorn (*Hippophae rhamnoides*), wilde appel (*Malus sylvestris*), wilde peer (*Pyrus pyraster*), mispel (*Mespilus germanica*), taxus (*Taxus baccata*), jeneverbes (*Juniperus communis*), wilg (*Salix* sp.), olm (*Ulmus* sp.)

De voorgestelde soortensamenstelling moet de natuurlijke soortensamenstelling weerspiegelen die op de te bebossen plaats te verwachten is.

Via de inventaris van autochtone bomen en struiken kan nagegaan worden welke autochtone bomen en struiken voorkomen in de omgeving van het te bebossen perceel en in welke verhouding ten opzicht van elkaar.

- Soorten die van nature niet voorkomen in de streek worden negatief geadviseerd.

- Van nature zeldzame soorten worden niet massaal aangeplant. Kleinere groepen op gepaste standplaatsen worden positief geadviseerd.

Enkele voorbeelden :

- geoorde wilg en jeneverbes horen niet thuis op lemige bodem;
- wilde kardinaalsmuts, Spaanse aak, rode kornoelje, mispel, wilde rozen (met uitzondering van hondsroos) horen niet thuis op zandbodem;
- kruipwilg en duindoorn horen enkel thuis aan de kust;
- wegedoorn, taxus en meidoorn (met uitzondering van eenstijlige meidoorn) zijn van nature zeldzaam en worden daarom niet in grote getale aangeplant.

In bepaalde gebieden is het wenselijk dat de aanplant van struik- en nevenboomsoorten enkel wordt uitgevoerd met autochtone herkomsten om kruisbestuiving tussen autochtone en niet-autochtone populaties te vermijden.

Er wordt negatief geadviseerd bij aanvragen tot bebossing in gebieden waar er een hoge concentratie van autochtone genenbronnen is, tenzij er autochtoon plantsoen aangewend wordt. Voorbeelden van zeer waardevolle gebieden :

- Vlaamse Ardennen : Kluisbergen, Zulzeke, Schorisse, Brakel, Ename Horebeke, Lierde;
- Vlaamse Vallei : Merelbeke, Oosterzele, Sint-Lievens-Houtem;
- West-Vlaamse heuvels : Heuvelland;
- Houtvesterijen Hechtel en Bree : oude-eikenbestanden in As, Maasmechelen, Hechtel
- Houtvesterijen Leuven en Hasselt : Voeren, Dijleland, Sint-Pietersberg.

Bij een bebossing in het VEN gelden de volgende principes :

- indien voorradig wordt autochtoon plantsoen aangeplant;
- indien niet voorradig worden enkel de hoofdboomsoorten aangeplant, de struik en de nevenetage laat men spontaan evolueren.

Sommige soorten worden enkel positief geadviseerd bij gebruik van autochtoon plantsoen in niet te grote aantallen en op de geschikte standplaats. Het gaat over zeldzame soorten die meestal een heel typische habitat vereisen. Doorgaans wordt een negatief advies verstrekt in de volgende gevallen :

- wilde appel en wilde peer, omdat er in de handel geen soortzuivere variëteiten te verkrijgen zijn. Bovendien zijn in Vlaanderen de autochtone groeiplaatsen uiterst zeldzaam;
- andere rozensoorten dan hondsroos en bosroos;
- bosroos hoort enkel thuis in West-Vlaamse heuvels en in de Vlaamse Ardennen.;
- egelantier hoort enkel thuis aan de kust en aan de Sint-Pietersberg. *Rosa rugosa* en *rosa multiflora* zijn niet inheems;
- fladderiep, wegedoorn, laurierwilg, bittere wilg, amandelwilg, jeneverbes, taxus : van deze soorten komen te weinig autochtone groeiplaatsen en individuen voor om algemene aanplant te verantwoorden.

6. Advies afdeling Bos & Groen :

a) Wettelijk kader :

— Bosdecreet van 13 juni 1990

artikel 87 : de Vlaamse regering kan subsidies verlenen voor een beplanting van minstens een halve hectare volgens een plan, goedgekeurd door het Bosbeheer

— besluit van de Vlaamse regering van 28 maart 2003 betreffende de subsidiëring van de bebossing van landbouwgronden ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en instelling van een aantal verordeningen

artikel 9 : bij elke subsidieaanvraag voegt de provinciale zetel van het Bosbeheer een schriftelijk advies

b) Advies noodzakelijk in de volgende gevallen :

Elke bebossing waarvoor subsidies worden aangevraagd moet geadviseerd worden door de afdeling Bos & Groen.

c) Criteria :

De afdeling Bos & Groen geeft een tweeledig advies.

1. Een beoordeling van het beplantingsplan

De subsidie kan enkel toegekend worden, na goedkeuring van het beplantingsplan door het Bosbeheer.

Hierbij worden de volgende zaken beoordeeld :

— de aard van het plantmateriaal;

— het plantverband;

— de boomsoortenkeuze in relatie tot de standplaats;

— de mengingsgraad en de mengingsvorm, afhankelijk van de onderlinge tolerantie van de voorgestelde soorten.

2. De verenigbaarheid van de beplanting met een eventueel rangschikkingsbesluit, het conform zijn met alle vereiste vergunningen en adviezen en de vrijwaring van de natuurwaarden

Als een van de vereiste vergunningen ontbreekt of als een van de bindende adviezen negatief is (afdeling Land of afdeling Monumenten en Landschappen), zal het eindadvies van de afdeling Bos & Groen altijd negatief zijn. Als een niet-bindend advies (advies afdeling Natuur volgens het Bosdecreet) negatief is, kan de afdeling Bos & Groen hiervan afwijken, mits ze haar beslissing grondig motiveert. Voor de aanvragen waarbij geen advies van de afdeling Natuur vereist is, gaat de afdeling Bos & Groen zelf na via de biologische waarderingskaart of zich op de te bebossen landbouwgrond een te beschermen vegetatietype bevindt (zoals bepaald in artikel 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu).

In geval van twijfel wordt ter plaatse nagegaan of de bebossing in overeenstemming is met de bescherming van natuurwaarden.

De uiteindelijke beslissing over de toekenning van subsidies wordt genomen door de bevoegde minister.

Deze omzendbrief heft de omzendbrief LNW 96/1 en LNW 96/2 op.

L. SANNEN

Vlaamse minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking

Bijlage I

Tabel marginale grond

Draineringsklasse	Textuurklasse						
	Z	S	P	L	A	E	U
a	+	+	+	-	-	-	-
b	+	-	-	-	-	-	-
c	-	-	-	-	-	-	-
d	-	-	-	-	-	-	-
h	-	-	-	+	+	+	+
e	-	-	-	+	+	+	+
i	+	+	+	+	+	+	+
f	+	+	+	+	+	+	+
g	+	+	+	+	+	+	+

Legende tabel

Textuurklasse :

Z : zand

S : lemig zand

P : licht zandleem

L : zandleem

A : leem

E : klei

U : zware klei

Draineringsklasse :

a tot g : van zeer droog tot zeer nat en gereduceerd

+ : wordt beschouwd als marginale landbouwgrond

- : wordt niet beschouwd als marginale landbouwgrond

Gezien om gevoegd te worden bij omzendbrief LNW/B×G/01 van 10 december 2003.

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking,

L. SANNEN

(1) Opzeg voor eigen gebruik houdt in dat de eigenaar gedurende negen jaar een persoonlijke, werkelijke exploitatie van het goed op zich neemt. Onder persoonlijke exploitatie wordt niet begrepen de aanplanting van het pachtgoed met naaldbomen, loofbomen of heesters, tenzij het gaat om tuinbouw of om aanplanting die noodzakelijk is voor de bewaring van het goed.

COMMUNAUTE FRANÇAISE — FRANSE GEMEENSCHAP

MINISTERE DE LA COMMUNAUTE FRANÇAISE

[C - 2004/29039]

Emplois de directeurs, de conseillers psycho-pédagogiques, d'auxiliaires sociaux et d'auxiliaires paramédicaux dans les centres psycho-médico-sociaux de la Communauté française, à conférer par mutation

L'arrêté du 27 juillet 1979 portant le statut du personnel technique des centres psycho-médico-sociaux de la Communauté française et des membres du personnel du service d'inspection chargés de la surveillance de ces centres psycho-médico-sociaux, modifié en dernier lieu par le décret du 31 janvier 2002, prévoit que, après avoir procédé à la réaffectation des membres du personnel technique en disponibilité par défaut d'emploi, les emplois restant vacants sont portés à la connaissance des membres du personnel technique.

Les emplois peuvent être attribués par mutation aux membres du personnel technique nommés à titre définitif, titulaires de la fonction de recrutement, dont l'emploi est à conférer et qui ont reçu au moins la mention "satisfait" au dernier bulletin de signalement, ou titulaires de la fonction de promotion dont l'emploi est à conférer et qui sont nommés dans la dite fonction depuis trois ans au moins.

Les membres du personnel technique intéressés par les emplois à conférer, sont invités à introduire une demande de mutation (Modèle A).

Les membres du personnel désireux d'obtenir une mutation dans un emploi devenu définitivement vacant à la suite des mutations intervenues au premier tour, sont invités à introduire une demande de mutation pour la seconde opération (Modèle B).

Tout emploi de la fonction à laquelle ils sont nommés à titre définitif, devenu définitivement vacant à la suite des mutations intervenues au premier tour des mutations, est porté, par lettre - circulaire, à la connaissance des membres du personnel qui ont introduit une demande de mutation conformément aux dispositions de l'article 109 et qui n'ont pas obtenu une mutation lors de ce premier tour.

Cette lettre - circulaire leur est adressée sous pli recommandé à la poste. Elle invite les membres du personnel intéressés par l'emploi à conférer, à introduire leur demande à l'adresse indiquée, dans un délai de huit jours. Ce délai prend cours le lendemain de la date de l'envoi de la lettre - circulaire.

En application de l'article 114 de l'arrêté royal du 27 juillet 1979, pour chacun des emplois à conférer, les membres du personnel technique qui ont régulièrement introduit une demande de mutation et qui remplissent les conditions requises, sont classés d'après l'ancienneté de service dans les centres de la Communauté française, acquise à la date du 1er septembre de l'année de l'exercice en cours.

En cas d'égalité d'ancienneté de service, la priorité est accordée au membre du personnel technique qui compte la plus grande ancienneté de fonction dans les centres de la Communauté française, à la date précitée.

En cas d'égalité d'ancienneté de fonction, la priorité est accordée au membre du personnel le plus âgé.

En application de l'article 116 de l'arrêté royal du 27 juillet 1979 susmentionné, le Ministre confère, par mutation, tout emploi définitivement vacant de la fonction à laquelle il est nommé à titre définitif au membre du personnel technique qui occupe la première place du classement visé à l'article 114, en tenant compte des préférences exprimées.

Le Ministre peut déroger à la règle en ce qui concerne la mutation dans un emploi d'une fonction de promotion. Dans ce cas, le Ministre formule sa décision en reprenant les motifs qui la justifient.

Les décisions de mutation produisent leurs effets à la date du 1er septembre 2004.

Introduction des candidatures :

Les personnes intéressées doivent envoyer leur demande, par lettre recommandée, à la poste, à l'adresse suivante :

MINISTERE DE LA COMMUNAUTE FRANÇAISE

Direction générale des personnels de l'enseignement de la Communauté française

Service général de la gestion des personnels de l'enseignement de la Communauté française.

Rue du Commerce 68A, bureau 506, 5e étage

1040 BRUXELLES.

dans les 10 jours ouvrables prenant cours le jour de la publication du présent avis au *Moniteur belge*.

Le membre du personnel technique qui sollicite plusieurs emplois devra introduire une demande séparée pour chaque emploi, en indiquant éventuellement sa préférence.

Seules, les demandes introduites dans la forme et le délai fixés par le présent avis seront prises en considération.